

do pridelali. Vendar se pa letos ni izognil, ki so mu pri lanskim birnjam nazadovale. A petelinčke še do danes ni izrekel nobene, ki so jih pri lanskim birnjam župnikovi noč svojeglavno lovili in stisicali v poseben žanar, meneč, da če kmet pšenico da, naj še petelinčke sam ne je. Saj se v farovžu poleg pšenice tudi petelinčki dajo pohrustati. Ko pa je božji previdnost prišla sila, da je bilo treba župnika pri hiši, moral se ga je daleč pri bližnji župniji naprositi, ker so domačega njegovi nepotrebnosti opravi. Bog ve kam zapeljali. Več faranov.

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 40

Novice.

Kmetijski poduk v nemški armadi se prav dobro nadaljuje. V splošnem se je tega poduka vaj tisoč podčastnikov in vojakov udeležilo. Učevali so večinoma kmetijski učitelji, živinoravniki in praktični gospodarji. Vsa poročila pravi, da so uspehi tega poduka lepi. Kakor smo, se pričinja te kmetijske tečaje tudi v avstrijski armadi vpeljavati in tudi tukaj s lepimi uspehi.

164 gnezdov pod eno streho. Posestnik Zahn v mestu Saatz ima tudi 26 metrov dolgo gorsko poslopje. Pod streho tega poslopja nastanilo so si lastavice 164 gnezdov.

Vulkan. Na Sicilskem pričela je zopet vulkanska gora Stromboli ogenj bluvati. Vas San Lorenzo je popolnoma s pepelom in kamenji pokrita. Na nekaterih krajih bil je pepel do 2 metra visoko nanešen. Iz sedem gorskih špranj prihaja žveplena para. Prebivalci so se pravosno rešili.

Kmetjska usoda. V Hofkirchenu se je ustrelil kmet Kogl. Imel je veliko posestvo, ki ga je delaval s svojo ženo, dvema hčerko in trem hlapci. Zdaj pa sta mu hlapca službo povedala, drugih pa vsled hudega pomanjkanja ni bilo dobiti. Ker je Kogl izprevidel, da se ne bode mogel, svoje veliko posestvo v roke držati, prišel je skrbeti. Skrbi so mu končno zmešale, tako da si je nesrečnež življenje vzela.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Zopet lepa napredna zmaga. Haložanom čast! Najmočnejših občinah v Haložah pričinja protin napredna misel in vsa agitacija nasprotov, vsa zloraba cerkev in prižnig, vsa volilna agitacija ne pomaga nič. Niti „misijoni“ niti „misijonari“, nič ne pomaga. Ena trdnjava drugo pade v napredne roke. Zadnjič smo

poročali o krasnih naprednih zmagi v Leskovcu, pri kateri so naši kandidati v vseh treh razredih prodrli. Niti protinaravni kompromis med političnim župnikom ter „liberalnim“ nadučiteljem ni pravkom pomagal. In čeprav sta poštejnjak Makar in fajmošter Skamljak skupaj roka v roki korakala, — vrlj Leskovčani se niso nikogar vstrašili. Dokazali so s tem javno, da niso klečepalci in sužnji, marveč prosti kmetje ter davkoplačevalci, ki si hočejo svoje gospodarstvo sami voditi. . . . Danes imamo še o eni enakovredni in enakopomembni zmagi poročati. Te dni so se vršile namreč v Zavrtu v Haložah občinske volitve, pri katerih so naši somišljeniki zopet v vseh treh razredih zmagali. Nasprotniki so hudo potrti in si ne vedo več pomagati. Ljudstvo jim ravno obrača hrbet, ker jih je izpoznalo. Haložanski kmetje vedo prav dobro, da je tisti njih najhujši sovražnik, kateri jih hoče nahujskati v brezplodno sovraštvo proti Nemcem. Haložani vedó, da jih veže stotero gospodarsko važnih vezi na nemške sosede; da morajo tedaj v lastnem interesu združeno z Nemci, nikdar pa ne proti Nemcem nastopati. To vedo Haložani in tega se tudi držijo. Sicer pa so te zmage v haložanskih občinah tudi pomembno znamenje, da se je slovensko ljudstvo samo naveličalo prvaške politike. Ljudje čutijo n. p. velikanske škode, ki jih prinaša zločinska obstrukcija v štajerskem deželnem zboru. In s tem volitvam izražajo tako rekoč svojo nezadovoljnost z obstrukcijo, kažejo, da nečajo ničesar opraviti imeti s klerikalnimi škodljivci dežele ter prebivalstva. Ali bodo klerikalni zapeljivci ta znamenja razumeli? . . . Vrlim haložanskim volilem pa čestitamo za lepe uspehe!

O Slomškovih slavnostih smo objavili zadnjič članek klerikalni listi so seveda zavili, kakor mačka, kadar ji stopiš na rep. In na znani jezuitovski način so pričeli zavijati. Pravijo, da je „Štajerc“ napadal rankega škofa Slomškega. Oj ti grdi hinavci! Nam niti v sanjah ne pride na pamet, da bi napadali pokojnika, ki je bil vsekakor vzori mož in duhovnik. Mi smo le v svojih vrsticah rekli, da pokojni škof ni zaslužil, da delajo klerikalci svoje hujskajoče komedije na njegovo ime. Rekli smo, da Slomšek ni imel ničesar s politično gonjo klerikalizma opraviti, da je učil krščansko ljubezen. In rekli smo, da klerikalci nimajo nobene pravice, da štejajo Slomškega med svoje somišljenike, da so te politične hujskarije naravnost zasramovanje spomina tega pomembnega moža. Laž je torej, da smo napadali škofa Slomškega; res je le, da smo malo pobrili tisto politično druhal, ki z najstrupenejšim sovraštvom skače po grobu vbojega pokojnika. . . . Sicer pa naj se klerikalci le potolažijo. Tako, kakor smo mi povedali, misli tisočero ljudi. Celo tiste redke osebe, ki so si v klerikalni stranki obvarovale poštenje, soglašajo z nam in tudi med duhovniki samimi je še nekaj mož, ki nam dajejo prav in ki se z nami vred zgražajo nad klerikalnim divjanjem.

Tudi pobožne starejše ženske se danes že čudijo, da je postala političnim duhovnikom sv. vera le predmet za komedije, za „teatre“. To je že profanacija vere, kar delajo klerikalci. Vsaka zarukana lena mladenka, ki ima že bogve kaj vse na svoji vesti, se šopiri danes v vlogi „Matere Božje“ ali „svetnice“. Ali bodo gostilniške profanacije morda koristili veri? Ali se bode vera v ljudskih srcih poglobila, ako ta ali ona Micka ali Urška po dilah skače in svetnice zasramuje? Gospodje klerikalci, ljudstvo bode na ta način pričelo polagoma misliti, da je za klerikalce vsa verale „komedija“ in le „teater“. In vi, politični duhovniki, bodete krivi tega resničnega pešanja prave vere.

Poslanec Marckhl, ta neumorno delavni ljudski zastopnik, stavil je že svoj čas celo vrsto predlogov glede podpore po umjih prizadetim prebivalcem na Spodnje-Stajerskem. Ker vlada še vedno ni ničesar storila, šel je poslanec Marckhl zopet k ministru za notranje zadeve in je nujno podporo zahteval. Upati je, da bode imel ta njegov korak uspeh.

Vojaški nakupi krme in slame. Piše se nam: 1. C. in kr. vojaško preskrbovalno skladišče v Mariboru, Eisenstrasse št. 16, namerava preskrbiti potom nakupa pod roko od konca februarja 1912 ob trdnih dnevih (sredo in soboto) od 7. ure zjutraj do 11. ure dopoldne brez izjeme samo pri posestnikih in njihovih zadrukah lastnega preskrbovalnega okraja (to je okraj glavarstva Maribor, Lipnica, Radgona, Ljutomer, Ptuj, Konjice, Slov. Gradec, Celje in Brežice) 1450 q rži, 3730 q ovs, 1100 q sena, 1630 q slama za steljo in 300 q slame za postelje. Od tega se bode nakupilo 820 q rži 1500 q ovs in 400 q slame za steljo leta 1912, ostanek pa leta 1913. 2. Ti pridelki morajo biti skladišču primerne kakovosti, katero približno odgovarja srednji kakovosti dobrega in zdravega blaga. 3. V slučaju, da bi preskrbovalno skladišče zahtevalo proizvodnjska spričevala, morajo ista, in sicer od občine potrjena, ponudbeniki prinesiti seboj. 4. Ponudba se lahko izvrši ustmeno ali pismeno. Posamezni posestniki zamorejo ponuditi do 100 q, kmetijske zadruge pa do 300 q. Pismene (z 1 krono kolekovane) ponudbe s krajšim kakor tridnevni rokom se ne bodo vpoštevale. Ponudbe se morajo glasiti navadno z dostavo v preskrbovalno skladišče, pri primernem znižanju cen tudi „prosto železnične postaje“, „od lastnega skladišča“ (če se isto nahaja v Mariboru). — Ako bi rž ali oves bil prepeljan z vozom k preskrbovalnem skladišču, ali ne bil izrečno skladiščne kakovosti ponuden, se morajo predložiti vzorci, ki obsegajo najmanj 1/2 kg ponudenega blaga. — 5. Plačilo se izvrši na podlagi prostega dogovora takoj po dostavi blaga. — 6. Osnovne cene se bodo vravnale vsak teden in vsakokratna veljavna krajevna cena bode na vratih preskrbovalnega skladišča nabita. Natančnejša ustmena pojasnila se dajo vsakemu interesentu ob delavnikih med uradnimi urami, odgovarja se tudi na pismena vprašanja. Naslov: K. und k. Militär-verpflegsmagazin in Marburg.

V Konjicah so bili za župana g. Ferdinand Klemen, za podžupana g. Robert Lederer, za občinske svetovalce pa gg. dr. Adolf Kadiunig, Jos. Pučnik in H. Zottl, izvoljeni.

Svarilo. Bivši konduktor Franc Weiser iz Dunaja izvršil je v Mariboru razne sleparije in je potem pobegnil. Gotovo bode poskusil tudi kje drugod slepariti.

Smrti padec. V gradu Hofrain pri Žalcu uslužbeni hlapec Anton Kramer padel je čez stopnice šupe. Obležal je z razbitimi udi in umrl čez dve uri.

Nov rudnik. Rudolf grof Coreth pustil je v dolini okoli Sevnice po premogu kopati. Našli su tudi res premog in se bode tam nov rudokop uredil.

V Muro skočila je v Radgoni trgovčeva soproga Mariana Mühr. Nesrečnici se je zmešalo. Mrliča so že dobili.

Samomor. Piše se nam: Ustrelil se je v Mali Žimici pri sv. Barbari niže Maribora prevžitkar in dolgolet; ni lovec I. Pavalec; baje se mu je zmešalo.

Požig. V Wintersbachu pri sv. Lenartu je pričelo goreti v gospodarskem posloppu posestnika Johana Edelta. Ogenj je poslopje popolnoma

Balkanski vladarji.

Z ozirom na napete politične razmere na Balkanu, ki zamorejo vsak kmet do vojske dovesti, prinašamo danes slike vladarjev balkanskih držav, ki so pri celem evropskem sporu udeležene. Naši slikarji vidimo v vrhu turškega sultana Mehmeda V. Okoli njega so podobe vladarjev balkanskih držav, ki so v turški napasti, sicer na levi strani kralja Srbije, spodaj pa grškega kralja Jurja; na desni strani zopet bulgarskega kralja Ferdinanda in spodaj kralja Grčije. V spodnjem vrhu vseh držav je brskone bulgarski kralj prevzel. Pri njegovu in nade, ki se delajo ti mali kraljički balkanski, se seveda ne bode izpolnila, tudi če bi se do nesrečne vojske.

